

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *Lai slavē Kungu visi Viņa Svētie!*

Mīļie draudzes locekļi un mūsu avīzītes lasītāji! Šī gada rudens mūs visus ir pārsteidzis ar savu nedabisko slapjumu, kas neļāva daudzviet Latvijā novākt ražu, it sevišķi Latgalē, kur neskaitāmiem zemniekiem ar lielu sirdssāpi nācās noskatīties uz dārzos sapuvušajām kartupeļu vagām, pilnām ar ūdeni, un tīrumos nenoplauto labību, kas arī sagula un sapuva. Noteikti šis būs smags gads daudziem lauksaimniekiem, it sevišķi nabadzīgākajiem zemkopjiem. Iespējams, ka tā ir sava veida zīme no augšienes, ka kaut kas tomēr nav bijis Dievam patīkams mūsu zemes ļaužu dzīvē un darbībā, kas paliek arvien vairāk industriāla, līdz nemaņai nodarbināta ar dažādām nodarbēm un aktivitātēm, kuru rezultātā vairs nepaliek laika sarunai ar Radītāju, lai izlūgtos Viņa svētību mūsu darbu veikumiem. Pavasarī, vasarā un rudenī tik daudzi arī mūsu draudzes locekļi ļoti bieži vairs nav redzami baznīcā dievkalpojums, jo pārceļas uz “dzīvi” savās vasarnīcās un dārzos, ignorējot savu dvēseles pestīšanas darbu. Viena persona man reiz tā arī paziņoja, ka var ko palīdzēt pie draudzes tikai līdz pavasarim, bet “pēc tam, lūdzu, mani netraucēt!”... Varbūt Dievs tādā veidā ir spiests atgādināt par mūsu garīgajiem pienākumiem pret savu dvēseli? Jebkurā gadījumā tas liek cilvēkiem labi aizdomāties un vēlreiz saprast, ka bez Kunga palīdzības nebūs nekādas svētības visam, ko mēs gribētu darīt tikai ar saviem spēkiem. Ir aizmirsti senie kristīgie tikumi pavasarī pirms sējas labi palūgties, pārnest krustu un ar Dieva svētību uzsākt sējas darbus, novēlot Radītājam savu roku darbu. Ģimenēs vairs netiek lietota krusta zīme pirms un pēc ēšanas, lai palūgtu svētību no Kunga un Viņam pateiktos par dienišķo maizīti. Arvien mazāk paliek garīguma mūsu tautā, tas ir fakts. Lūk, arī rezultāti, par kuriem Jēzus mūs brīdina evaņģēlijā: “Bez manis jūs nenieka nespēsiet izdarīt!” Ir jārestaurē senais benediktīniešu mūku dzīves moto: “*Ora et labora!*” (Lūdzies un strādā!).

8.10. mēs nosvinējam draudzes Ražas svētkus, pateikdamies Radītājam par visu, ko spējām šogad no Viņa žēlastības saņemt. Kristus teica: “Esiet pateicīgi par visu!” - arī par to mazumiņu, kas mums tiek dots, jo viss nāk no Kunga Apredzības. Bija liels prieks par visiem, kuri nāca palīgā izpušķot dievnamu Ražas svētku stilā, pārsteidzot daudzus un arī ciemiņus, kuri pirmo reizi redzēja tādu krāšņumu no parastajām kļavu lapām, kas zvīguļoja vītnēs visa dievnama

augstumā, garumā un platumā. Paldies visiem tiem labajiem gariņiem, kuri to darīja tik neredzami un klusi, bez lielas pamudināšanas no manas puses šoreiz, tikai aiz mīlestības uz savu dievnamu, lai sagādātu citiem prieku. Un mūsu prieks noteikti arī bija viņu lielākais atalgojums un gandarījums par paveikto Dieva godam un ticīgo labā. Protams, bez šīm vītnēm un dekorācijām Dieva gods jau nemazinātos, taču tas ir arī sava veida mūsu mīlestības upurītis, lai pateiktos labajam Radītājam, kura mīlestība atspoguļojas katrā lapiņā un ziedīnā, auglī un dārzeņī, ko Viņš ir radījis.

Novembris ir intensīvs lūgšanu mēnesis par mūsu mīļotajiem aizgājējiem, kurus sevišķi pieminām lūgšanās 1.-2.11., kad pagodinām Visus Svētos Triumfējošajā Baznīcā debesīs un sniedzam garīgo palīdzību dvēselītēm Cietošajā Baznīcā šķīstītavā. Arī šogad mīļi visus aicinu piedalīties Dvēseļu dienas vigīlijā no 1. uz 2. novembrī, kas sāksies pl. 20:00 ar Visu Svēto svētku Misi un turpināsies ar pusnakts svinīgo Misi par visiem mūsu draudzes mirušajiem, kuru vārdus un dzimts uzvārdus jūs būsi uzrakstījuši uz “dzīvības kociņa” krāsainajām lapiņām, kas ir uzstādīts pie Jēzus Sirds altāra. Tas ir mūsu miega upuris, ko veltīsim mūsu mīļotajiem kā mazu palīdzību viņu lielajās ciešanās šķīstītavā. Pavadīsim nomodā šo svēto nakti lūgšanās, psalmu dziedājumos, upurēdami arī Kunga Krusta ceļu par dvēselītēm. Aicinu šogad lūgties īpašā nodomā arī par mūsu pašu dvēselītēm, kuras kādreiz nonāks šķīstītavā, bet varbūt vairs nebūs, kas par mums lūgsies. Tāpēc lūgsimies šoreiz arī paši par sevi priekš nākotnes mūžīgās dzīves, lai Labais Jēzus mums to dāvātu, izlūgdami sev arī laimīgu nāves stundu pēc svētajiem sakramentiem. Nebaidīsimies no šīs neparastās lūgšanas: “Mūžīgo mieru dāvā mums, Kungs, un mūžīgā gaisma lai atspīd mums! Lai mēs dusam reiz mierā! Amen!”

Prāvests Andris Solims

Dvēseļu dienā

Dvēseļdienas klusumā Debess Tēva lūgšanā par dvēselēm, kas tālumā,

lūgsimies par dvēselītēm, kuras mūžībā;

par tām, pie mūžības vārtiem, kas stāv,

par dvēselītēm, no visiem aizmirstām,

kurām salst, kurām sāp;

par dvēselītēm, pēc Dieva mīlestības kuras slāpst.

Mūžīgo mieru un mūžīgo gaismu dāvā, Kungs, visām dvēselītēm savā mūžības patvērumā!

Mēs Tevi lūdzam, uzklausi mūs!

V. Kalve

Rudens tradīcija

Ražas svētki sen jau pagājuši, bet gribas uzrakstīt savu skatījumu.

Mani patīkami pārsteidza Ražas svētku baznīcas vienkāršais un atturīgais dekorējums. Pilsētā to dzelteno lapu bija maz. Vienīgi bērzi savas lapiņas sākuši kaisīt. Mēneša pirmajā piektdienā, kad biju uz rožukroņa lūgšanām un sv. Misi, nekas neliecināja, ka kaut kas tiek vīts, pīts, gatavots. Iepriekšējos gados, kad dzelteno lapu bija daudz, kā arī ozolzīles un kastaņas augļi, tad sanāca ļoti bagātīgi visa kā. Un visu sanesto gribējās izlietot, lai kādu neaizvainotu.

Skatoties uz šī gada dekoru, ar mazumiņu un māksliniecisku Silvijas Ragas izdomu, esam pārspējuši paši sevi. Pats prāvests Andris uzslavēja šo gaumīgo noformējumu. Visi dekoru, manuprāt, ir gaumīgi un neuzbāzīgi, nesabiezināti. Tieši tik, cik vajag, lai atdzīvinātu mūsu baznīcas pelēkās un saplaisājušās sienas. Domāsim, cerēsim, ka Dievs dos mums kādu dānu sponsoru, lai uz Latvijas simtgadi varētu jau laikus labi sapost savu baznīcu gan iekšpusē, gan ārpusē. Ražas svētku galds bija bagātīgi klāts ar izaudzētiem dārzeņiem un to izstrādājumiem.

Ludmila Apsīte

„Nāk rudens izgreznot Latviju,
Bet nepūlies, necenties tā –
Man viņa ir visskaistākā
Tik un tā.”

Ir atnācis bagātīgākais gadalaiks – rudens ar vasaras izauklēto ražu un skaistākajām krāsām, kurās ietērpjas visa daba. Pat vismazākā lapiņa iekrāsojas dažādās krāsās. Var tikai apbrīnot Dieva mākslas darbu, veidojot šo skaisto pasauli. Sagaidot ražas svētkus, lai pateiktos Dievam par izaudzēto ražu, kuras novākšana sagādāja zināmas grūtības biežo lietavu dēļ, arī mūsu dievnams ir ietērpies skaistajās rudens krāsās, un man viņš ir visskaistākais un vismīļākais.

Pateicoties mūsu prāvestam Andrim, kas mūs iemācīja no šiem dabas materiāliem - lapām, veidot īstus šedevrus, kas nemaksā nekādu naudu, tikai dāvā priecīgus mirkļus, vācot un meklējot skaistākās lapas. Cik brīnišķīgas kompozīcijas var izveidot arī no vienkāršiem ziediem un dārzeņiem. Ar patiesu apbrīnu skatos uz mazo ķirbīti, kurā neredzama roka iekrāsojusi krusta zīmi.

Novembra mēnesī lūdzamies par saviem aizgājējiem, arī tiem, kas cēla šo mūsu dievnamu. Lai apliecinām cieņu mūsu senčiem, kuri uzcēla priekš mums šo dievnamu, lai mēs varētu nākt un aizlūgt gan par viņiem, gan paši par saviem bērniem un sevi!

Lai protam novērtēt šo viņu dāvanu, kā tautā saka: rokas sviediena attālumā mums ir šis dievnams, lai mēs to koptu un saudzētu to, un rūpētos par to!

Liels paldies visiem, kas vāca lapas, pina vītnes, kas veidoja dekorus!

Antoņina Ratnieks

Esi sveicināta Marija!

Mana mīļā Māras zeme svētā,

Māras zemes Karaliene, esi sveicināta!

Māras zemē esmu dzimis, gaismai acis atvēris,
Svētā Trīsvienībā krustu metis, lūgt Dievmāmiņu iesācis:

„Esi sveicināta, Marija, Bezvainīgā Sirds,
Lūgšanu rozēs tev kronī vijam;
Pie tavām kājām skaitot Rožukroni ejam -
Esi sveicināta, Marija!

Māras zemes bērniem Māras zeme svētā,
Dievmāmiņa viena, katrs savā sētā
Rožukroņa lūgšanu visi kopā skaita.

Noslēpumi atveras, ar Dievmāmiņu saistās -
Esi sveicināta, Marija!

Māras zemes Karaliene rīta zvaigznes spožumā,
Mūžības mājās mirdz debess logā.

Visu Svēto sadraudzībā esi sveicināta,
Miera Karaliene – mūsu Patvērums,
Esi sveicināta, Marija!

V. Kalve

Skumjas

Bēres ir skumīgs notikums jebkurā ģimenē, tautā. 12. oktobrī kristīga cilvēka bēres ar dievkalpojumu un garīgiem dziedājumiem bija mūsu baznīcā. Izvadījām, atvadījāmies no ticīgas Kunga kalpones Anastasijas Zarānes. Mūžs ir skaisti nodzīvots. Dzimtas koks diženi sakuplojis. To mēs varējām redzēt baznīcā - pavadītāju pulks bija liels. Visi soli tika aizņemti kā lielos svētkos. Neba visi bija radi. Tas norāda uz to, ka aizgājēja bija laba rakstura, saticīga, izpalīdzīga, saprotoša. Strādājot lopu fermā par pārzini, nevienu bargi nesodīja par kavējumu vai nepaveikto darbu. Visu nokārtoja savā kolektīvā. Negāja sūdzēties priekšniekiem. Un redzi, Dievs viņu atalgo ar kuplo izvadītāju skaitu. Piedalījās bijušie darba kolēģi un bērnu tuvākie draugi. Katrs bēriniēks aizgājēju pagodināja ar savu klātbūtni un ziediem. Vīrs Jānis gauži raudāja par savu mīļoto sieviņu, bet savs krusts vēl jānes vienam, līdz Dievs aicinās.

Tuva cilvēka nāve vienmēr ir liels pārdzīvojums. Jālūdzas un jāpateicas Dievam par kopā nodzīvotiem gadiem. Ar laiku dvēseles sāpes pāries. Ja Jānim redze to atļauj, viņš varētu lūgties Anastasijas iesāktā sv. Brigitas lūgšanu Jēzus Vissvētāko Asiņu godam, mīlot, cienot un pieminot mīļo sieviņu. Mierinājums rodams arī kādā nepabeigtā darbā. Tas mazina sirds sāpes un liek domāt par dzīvi.

L. Apsīte

„Nāc, svētais Gars, ņem manā sirdī vietu,
lai grēka ļaunums to neaizsniegtu!”

Tuvojas Latvijas Valsts simtā gadskārta. Vai es to sagaidīšu? Tas tāds neatbildēts jautājums, bet tomēr, kamēr vēl ir tāda iespēja, vēlos uzrakstīt pateicības vārdus vienam Trīsvienīgam Dievam par Viņa gudrības prātu, no kura pirms simts gadiem Latgalē nāca garīgi, Kristum ticīgi, diženi, gudri vīri – priesteri - Fr. Trasuns, N. Rancāns, B. Sloskāns, P. Strods, J. Grišāns.

Viņi spēja, viņi varēja un darīja visu, lai Latgali, Dzimteni savu paceltu uz augšu Ticībā, Cerībā un Dieva Mīlestībā, lai to apvienotu ar citiem Latvijas novadiem vienotā Trīszvaigžņu spožuma kopā. Viņiem šie pūliņi piepildījās ar uzvaru. Tai uzvarai tika uzstādīts arī piemineklis ar nosaukumu „Latgales Māra”. Viņa tur rokā uz augšu paceltu Kristus ciešanu simbolu – krustu, ar uzrakstu pieminekļa pakājē „Vienoti Latvijai”.

Ļaunums divas reizes pieminekli gāza, bet krusts aizvien pacēlās augšā. Slava Trīsvienīgam Dievam Svētā Gara spēkā mūžīgi mūžos! Amen.

Esam jau pietuvojušies šim mūsu valsts simtgades sliksnim. Būsim pateicīgi Dievam un visiem tiem cilvēkiem, kuri toreiz cīnījās, krita un izcīnīja brīvību Latvijai. Starp cīnītājiem bija arī mans tēvs Aloizs Kalve, viņš 18 gadu vecumā aizgāja brīvprātīgi cīnīties par mūsu Dzimteni Latvijā. Diemžēl, karojot, viņš saslima ar toreiz neārstējamu tuberkulozi un 41 gada vecumā aizgāja mūžībā. Māmiņa no viņa bija inficējusies un nomira 35 gadu vecumā. Bet mēs, seši mazgadīgi bērni, nonācām Rēzeknes patversmē „Tykumi,” un man ir ko pastāstīt par savu laimīgo bērību priesterā tēva Jezupa Grišāna ticības skolā.

Lai slavēts Jēzus Kristus! V. Kalve

////////////////////

Pateicība Valērijai Kalvei Grišānu dzimtas vārdā

Tuvojas 18. novembris - dekāna Jezupa Grišāna, M.I.C., 126. dzimšanas diena (miris ASV). Viņu dārgā piemiņā tur mūsu draudzes avīzītes korespondente un cītīga lasītāja Valērija Kalve, kura dzīvo Jūrmalā. Esmu ļoti pateicīga šai kundzei, kura mana vectēva brālēnu atceras un godā visu savu mūžu, kaut gan ar viņu tikās pirms 75 gadiem Rēzeknē 1941./42. g. sākumā, bērnu patversmē “Tykumi”.

J. Grišāna atmiņas par bērnu patversmi: “Vienā dienā ierodas pie manis divas sievietes un stādās priekšā: ”Mēs esam x biedrības locekles. Mēs gribētu Rēzeknē iekurt savu ugunsgrūdu - dibināt savu māju un strādāt labdarības darbu pie vecu un nespējīgu cilvēku un pie bāreņbērnu apkopšanas. Bijām Rīgā pie arhibīskapa un lūdzām viņa svētību un atļauju, un arī atbalstu. Arhibīskaps atbildēja mums: „Atļauju un svētību es jums labprāt došu, bet pēc palīdzības griezieties pie Rēzeknes dekāna J. Grišāna.” To mēs darām un ierodamies pie jums, dekāna kungs, un sirsnīgi lūdzam jūsu palīdzību”...

Es nolēmu atbalstīt viņu darbību plašākos apmēros. Rēzeknes pilsētas tuvumā nopirku 4 ha zemes, uzcēlu tur divu stāvu māju un nodevu to biedrības īpašumā. Ar laiku tur izveidojās skaista bērnu patversme ar nosaukumu „Tykumi”. Tur bija plašs augļu dārzs, tur bija laukums bērnu rotaļām. Mājas apakšējā stāvā bija kapela, viesu zāle, bērnu rotaļu istaba, virtuve u.c. Otrajā stāvā – guļamistabas. Bērnu - bāreņu bija prāvs pulciņš... Patversmes lieta attīstījās ļoti labi. Man tas patika, un es to

atbalstīju gan materiāli, gan garīgi. Bieži gāju uz patversmi noturēt svēto Misi un arī pakavēties ar bērniem.

Patversmē pieņēma bērnus no 1 - 15 gadu vecumam. Bērnu audzināšana bija nostādīta uz pareizām sliedēm, tāpēc ka pašas audzinātājas bija Dieva gara cilvēki un prata iesēt labu sēklu bērnu sirdīs. Prieks bija redzēt, kā bērni auga un attīstījās Dieva un ticības garā... /Patversmes “Tykumi” bērni ar katru gadu auga gan skaitā, gan tikumos. Cilvēki, redzēdami svētīgu patversmes darbu, priecājās un to atbalstīja, un patversmes darbība attīstījās Dievam par godu un bērniem, un sabiedrībai par labu...

Nāca komunisti, patversmi likvidēja un visu tās īpašumu un inventāru paņēma sev. Vēlāk saņēmu ziņas no dzimtenes, ka patversmes māja nodegusi... Ir palikuši tikai pelni un atmiņas.” (J. Grišāns, M.I.C., “Pa atmiņu stygom,” II, 1969.g., ASV) (No latgaliešu val. pārlika Silvija Raga)

Savās atmiņās viņš apraksta Ziemassvētku pasākumu, kur iejutās Ziemassvētku vecīša lomā, stāsta par bērnu prieku, sajūsmu un laimi, gaviļēm, saņemot dāvanas un ejot kopīgajās rotaļās, dziedot dziesmas. Tādas pašas atmiņas ir palikušas arī patversmes bērnos. Un viens no tiem ir Valērija, toreiz 12 gadu maza meitene, kura, nu jau cienījama vecuma kundze, raksta man: „Tēvs Jezups manā vēl toreiz bērna sirsniņā ir palicis tik neaizmirstams un dārgs. Šķiet, ka to vada kaut kāds garīgs spēks... Manā dvēselītē Tēvs Jezups ar savu Dieva Mīlestību ir iesakņojies pašos dziļumos.”

Valērijas k-dzes vēstules ir ļoti sirsnīgas, pateicības un labestības caurstrāvotas. Lasot viņas atmiņas par traģisko bērību, atziņas, vērojumus, saku droši, ka viņa ir paraugs mums, latgaliešiem, kuri dzīvojam dažādos Latvijas novados, būt savas dzimtas puses patriotiem, būt ieinteresētiem un zinošiem par savu novadu, pilsētu vai pagastu, kur mūsu saknes. Valērijas k-dze abonē avīzi “Rēzeknes Vēstis”, ar interesi un sirdsdegsmi seko visiem notikumiem, kas tiek aprakstīti avīzē, sūta uz šo avīzi arī savus rakstus. Viņai ir savs spriedums un attieksme par notiekošo. Un vēl... dzejoļi... Vēstulēs un dažās no sarunām pa telefonu Valērija izsaka dziļu nožēlu par to, ka nav bijusi iespēja iegūt cerēto izglītību, kaut gan ļoti pēc tās alkusi.

Cienījamā Valērijas k-dze! Mēs lieliski zinām, ka ne jau visi augsti izglītoti cilvēki ir iekšēji inteligenti, zinātkāri, godīgi un līdzjūtīgi, kāda esat Jūs. Jums ir lieliska Svētā Gara apgaismota dzīveskola. Domāju, ka tā ir vislielākā un vērtīgākā Dieva dāvana, kas ne katram ir dota. Bijību pret Dievu, tātad, arī pret līdzcilvēkiem, Jums jau agrā bērnībā uz mūžu ir ielikuši gan agrī mirušie vecāki, gan audzināšana “Tykumos”. Bāra bērna smago dzīvi ir atalgojis Dievs, dodams talantu rakstniecībā, garīga satura dzejoļu sacerēšanā, bagātajā iztēlē un asajā domāšanā. Valērija ir arī paraugs dzīves grūtību pārvarēšanā. Esot “piekalta” gultai, viņa atrod sevī spēku priecāties par dzīvi, sekot līdzī notikumiem pasaulē, sirsnīgi lūgt Dievu (kā viņa saka) pašas iekārtotajā baznīcīnā. “Mani pie dzīvības tur vien mans garaspēks”, tā Valērija par sevi.

Mīļā Valērijas kundze! Lai šis spēks ir Jums blakusstāvošs vēl ilgi! Paldies Jums par atmiņām, par laba vēlējumiem un lūgšanām par Lielvārdes katoļu draudzi! Jūs esat apliecinājums Grišānu dzimtas lepnumam par mūsu dārgā radnieka dekāna J. Grišāna no sirds veikto mūža darbu - izaudzināt cilvēkus par godu Dievam. S. Raga

**Novembra mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

VIGĪLIJAS dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī
Lielvārdes Svētā Krusta paaugstināšanas
Romans katoļu baznīcā 2017. gadā

1. novembrī – VISU SVĒTO DIENĀ

20:00 – svētku Mise ar II Vesperēm,
Vissv. Sakramenta uzstādīšana, Visu
Svēto litānija un Kompletorijs;

23:30 — Vesperes par mirušajiem.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

0:00 — svinīgā pusnakts sv. Mise par draudzes
un visiem mirušajiem; pēc Mises — Procesija par
mirušajiem ar piecām apstāšanās vietām, *Libera
me, Domine* (Pasargā mūs, Kungs), Esi sveicināta,
Karaliene; Kunga eņģelis.

2:30 — Lasījumu stunda par mirušajiem
(*Exsequiae*). **5:00** — Krusta ceļš. **6:30** — Laudes
(Rīta slavas dziesmas) par mirušajiem, noslēguma
svētība, Kunga eņģelis.

18:00 — Dienas sv. Mise par mirušajiem.
Procesija par mirušajiem.

Vigīlijas nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Laimīgas nāves stundas un Dieva
piedošanas izlūgšanās mums pašiem, aizlūdzot par
mūsu pašu dvēselēm, kad mēs stāsimies Dieva
tiesas priekšā.

*Atceries, Draugs, varbūt arī Tu kādreiz saņemsi tādu
palīdzību un tad Tu jutiesies ļoti laimīgs un pateicīgs par
to, ko būsi izdarījis šajā lūgšanu naktī! Jūs visi, kas
vēlaties būt ar mums kopā ar mums un slavēt Visvareno
Kungu šajā naktī ar lūgšanām, himnām, psalmiem,
dziesmām un Svēto Rakstu vārdiem, būsi ļoti mīļi
gaidīti 1.-2. novembrī Lielvārdes Romas katoļu baznīcā.*

03.11. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **18:00**.

05.11. — Mēneša pirmā svētdiena: pēc sv. Mises
Jēzus Sirds dievkalp. un Euharistiskā procesija.

26.11. — **Kristus Karaļa svētki:** noslēdzas
Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi
Rīgas Garīgajam semināram. Sirsnīgs paldies par
visiem Jūsu ziedojumiem gada laikā!

18. novembrī — Ekumeniskais
dievkalpojums luterāņu
baznīcā pl. **15:00**.

Arī mūsu baznīcā būs svētku
dievkalpojums pl. **18:00**. Sirsnīgi sveicam Valsts
svētkos!

Aicinām visus ierasties un aizlūgt par savu
dzimteni, tās valdību, iedzīvotājiem – ikkatru,
kurš dzīvo šajā zemē, vai arī atrodas ārpus
Latvijas, bet sirdī ir šeit! Vienosimies kopīgā
nodomā par Latviju!!!

03.12. — **Adventa I svētdiena. Adventa vainagu
un sveču svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas
liturģiskais gads.**

Atnesiet savus Adventa vainadziņus un sveces!

*Mīļš paldies visai draudzei par līdzdalību
dievkalpojumos un draudzes aktivitātēs Baznīcas
2017. gadā un sirsnīgi sveicam visus draudzes
locekļus un mūsu avīzītes lasītājus jaunajā
Baznīcas 2018. liturģiskajā gadā!*

*Sirsnīga pateicība visiem draudzes
locekļiem, kuri aktīvi piedalījās Ražas svētkos
un to sagatavošanas darbos. Sevišķa
pateicība Čubatjuku ģimenei, Ninai Ratnieks
un floristei Dagnijai Stikānei. Lai Radītājs Jūs
dāsni atalgo!*

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Austru Grecku (08.11.),
Anastasiju Neretnieci (14.11.),
Ilzi Baumani (22.11.), Dzintru
Kalniņu (26.11.), Valēriju Kalvi
(28.11.), Viju Potreki (30.11.) u.c.

Uzmanību!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu baznīcā!!!*

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

mob.t.: 29855768;

e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv